

♦ Texty na tento týden – Ž 8; Ž 100; Ž 97; Ž 75; Ž 105:7–10; Ga 3:26–29; Ž 25:10

♦ Základní verš

„Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí. Pevně je založen svět, nic jím neotřese.“ (Ž 93:1)

Žalmy velmi jasně podporují víru ve svrchovanou Boží vládu. Bůh stvořil a udržuje vše, co stvořil. Je svrchovaným Králem nad celým světem a jeho vláda je založena na právu a spravedlnosti. Jeho zákony a ustanovení jsou dobrá a vedou k životu ty, kteří je dodržují. Hospodin je spravedlivý Soudce a udržuje řád světa tím, že odměňuje spravedlivé a trestá bezbožné. To vše však činí ve svém čase, ne podle našich představ a přání.

V tom všem hraje zvláštní roli Boží smlouva s Izraelem. Dává světu naději a jistotu, protože připomíná Hospodinovu spásu. Hospodin přijal Izrael za své vzácné vlastnictví a židé dostali v dějinách speciální postavení. Bůh je věrný své smlouvě a nepřestává se starat o svůj lid ani tehdy, když jsou lidé nevěrní, a dokonce se někdy uchylují i k otevřené vzpouře.

Svrchovaná Boží vláda tak dává světu bezpečí a jistotu. Žalmisté chtějí, aby čtenář pochopil tuto základní pravdu. Ta je motivuje plně sloužit Bohu a přináší jim prosperitu.

♦ Osnova lekce:

Třetí lekce se zaměřuje na to, jak biblické žalmy představují Boha a jeho charakter – jako úžasného a jedinečného vládce celého vesmíru, který je velký, silný a mocný.

- Ž 100 - Žalmy představují Boha jako Stvořitele (neděle)
- Ž 97 - Žalmy představují Boha jako velkého Krále (pondělí)
- Ž 75 - Žalmy představují Boha jako Soudce (úterý)
- Ž 105:7–10 - Žalmy představují Boha jako toho, kdo je věrný své smlouvě (středa)
- Ž 19:8; 93:5 - Žalmy představují Boha a jeho nařízení jako spolehlivé (čtvrtek)

NE 14. ledna – „HOSPODIN JE BŮH, ON NÁS UČINIL“

Ž 100 „¹K důkuvzdání. Hlahol Hospodinu, celá země! ²Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem! ³Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase. ⁴Vstupte do jeho bran s důkuvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu, ⁵neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!“

Ž 8 „¹Pro předního zpěváka podle gatského způsobu. Davidův. ²Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vsí zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa. ³Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybudoval mocný val proti svým protivníkům a zastavil nepřitele planoucího pomstou. ⁴Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil: ⁵Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? ⁶Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností. ⁷Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou, všechno pod nohy mu kladeš: ⁸všechno brav a skot a také polní zvířata ⁹a ptactvo nebeské a mořské ryby, i netvora, který se prohání po mořských stezkách. ¹⁰Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vsí zemi!“

Ž 19:2-5 „²Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. ³Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. ⁴Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. ⁵Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan.

Ž 97:6 „Nebesa hlásají jeho spravedlnost a všechny národy vidí jeho slávu.“

Ž 102:26-28 „²⁶Dávno jsi založil zemi, i nebesa jsou dílo tvých rukou. ²⁷Ta zaniknou, a ty budeš trvat, všechno zvetší jako roucho, vyměníš je jako šat a vše se změní. ²⁸Ale ty jsi stále týž a bez konce jsou tvoje léta.“

Ž 115:4 „Jejich modly jsou stříbro a zlato, dílo lidských rukou.“

Ž 95:4.5 „⁴On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. ⁵Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce.“

Ž 29 „¹Davidův . Přiznejte Hospodinu, synové Boží, přiznejte Hospodinu slávu a sílu. ²Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména, v nádhře svatyně klanějte se Hospodinu. ³Hospodinův hlas burácí nad vodami, zahrňmal Bůh slávy, Hospodin nad mocným vodstvem. ⁴Hospodinův hlas je plný moci, Hospodinův hlas je plný důstojnosti. ⁵Hospodinův hlas poráží cedry, Hospodin poráží cedry libanónské. ⁶Nutí poskakovat Libanón jak býčka, Sirjón jako mládě jednořozce. ⁷Hospodinův hlas křeše plameny ohně. ⁸Hospodinův hlas nutí poušť svítet se v křeči, Hospodin nutí svítet se v křeči poušť Kádeš. ⁹Hospodinův hlas nutí laně k porodu, sloupává z lesních stromů káru a vše v jeho chrámu volá: „Sláva!“ ¹⁰Hospodin trůnit nad potopou, Hospodin bude trůnit jako král navěky. ¹¹Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin zehná svůj lid pokojem.“

Ž 93 „¹Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí. Pevně je založen svět, nic jím neotřese. ²Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti. ³Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své vlbnosti. ⁴Nad hukot mohutných vodstev, nad vznosné příboje mořské je vznešenější Hospodin na výšíně. ⁵Tvá svědectví jsou naprosto věrná. A tvému domu přísluší svatost do nejdelších časů, Hospodine!“

Ž 104 „¹Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděl ses velebnou důstojností. ²Hlíš se světem jak pláštěm, rozpínáš nebasa jako stanovou plachtu. ³Mezi vodami si kleneš síně, z mračen si vůz činíš a vznášíš se na perutích větru. ⁴Z víchru si činíš své posly, z ohnivých plamenů sluhy. ⁵Zemi jsi založil na pilířích, aby se nehnula navěky a navždy. ⁶Propastnou tůň jsi přikryl jako šatem. Nad horami stály vody; ⁷pohrozils a na útek se daly, rozutekly se před tvým hromovým hlasem. ⁸Když vystoupila horstva, klesly do údolí, do míst, která jsi jim určil. ⁹Mez, kterou jsi stanovil, už nepřekročí, nepřikryjí znovu zemi. ¹⁰Prameny vysíláš do potoků, které mezi horami se vinou. ¹¹Napájěj veškerou zvěř polí, divocí osli tu hasí žížeň. ¹²Při nich přebývá nebeské ptačtvo, ozývá se v ratolestech. ¹³Ze svých síní zavlažuješ hory, země se sytí ovocem tvého díla. ¹⁴Dáváš růst travě pro dobytek i rostlinám, aby je pěstoval člověk, a tak si ze země dobýval chléb. ¹⁵Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej; chléb dodá lidskému srdci síly. ¹⁶Hospodinovy stromy se sytí vlhrou, libanónské cedry, které on zasadil. ¹⁷A tam hnízdí ptačtvo, na cypřiších má domov čáp. ¹⁸Horské štítý patří kozorožcům, skaliska jsou útočištěm pro damany. ¹⁹Učinil jsi měsíc k určování času, slunce ví, kdy k západu se schýlit. ²⁰Přivádíš tmu, noc se snese, celý les se hemžtí zvěřt; ²¹lvíčata řvou po kořisti, na Bohu se dožadují stravy. ²²Slunce vychází a stahují se, v doupatech se ukládají k odpočinku. ²³Člověk vyjde za svou prací a koná službu až do večera. ²⁴Jak nescetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů. ²⁵Tu je veliké a širé moře: hemžtí se v něm nespočetných živočichů maličkých i velkých, ²⁶plují po něm lodě. Vytvořil jsi livjázana, aby v něm dováděl. ²⁷A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm; ²⁸rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytí se dobrým. ²⁹Skryješ-li tvář, propadají děsu, odejmeš-li jejich ducha, hynou, a prací se navracejí. ³⁰Sesláš-li svého ducha, jsou stvoření znovu, a tak obnovuješ tvárnost země. ³¹Hospodinova sláva potrvá věčně! Hospodin se bude radovat ze svého díla. ³²Shlédne na zemi a ta se třese, dotkne se hor a kouří se z nich. ³³Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu. ³⁴Kéž mu je příjemné moje přemítání! Hospodin je moje radost. ³⁵Kéž hříšníci vymizí ze země, kéž svévolníci nejsou! Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Haleluja.“

Ž 95:7 „On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas.“
Ž 147:4-9 „⁴On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem. ⁵Velký je náš Pán, je velmi mocný, jeho myšlení obsáhnout nelze. ⁶Hospodin se ujmá pokorných, svévolníky snižuje až k zemi. ⁷Pějte Hospodinu píseň díků, zpívejte našemu Bohu žalmy při citeř, ⁸tomu, který zahaluje nebe mračny, který připravuje zemi deště, který dává na horách růst travě, ⁹tomu, který zvířatům potravu dává, i křkavčím mláďatům, když křičí.“

PO 15. ledna – „HOSPODIN KRALUJE“

Ž 97:1-5.9.10 „¹Hospodin kraluje! Zajásej, země, raduj se, ostrovů množství! ²Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu. ³Zene se před ním oheň, kolkolem sežehne jeho protivníky. ⁴Nad světem planou světa jeho blesků, země to vidí a svíjí se v křeči. ⁵Hory se před Hospodinem jako vosk taví, před Pánem veškeré země. [...]

⁹Vždyť ty, Hospodine, jsi nejvyšší nad celou zemí, neskonale převyšuješ všechny bohy. ¹⁰Vy, kdo milujete Hospodina, mějte v nenávisti zlo, on strážej duše svých věrných, svévolníkům je z rukou vytrhuje.“

Ž 97:6-8.11.12 „Nebasa hlásají jeho spravedlnost a všechny národy vidí jeho slávu. ⁷Budou zahanbeni všichni, kteří slouží modlám, kdo se chlubí svými bůžky; jemu se všichni bohové klanějí. ⁸Sijón to slyší a raduje se, jásají dcery judské nad tvými soudy, Hospodine...
¹¹Pro spravedlivého je zaseto světlo, radost pro ty, kteří mají přímé srdce. ¹²Radujte se, spravedliví, z Hospodina, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost!“

PÁ 19. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si Žalm 86,5.15 a 1. kapitolu „Bezpodmínečná láska“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 9–15; CVP 10–15). Jak nám pravda, že Bůh je láska, pomáhá lépe porozumět různým popisům Boha a jeho skutků v žalmech?

Tento týden jsme se při našem studiu zaměřili na některé klíčové popisy Boha a jeho jednání, který tvoří základy světa a dělá ho pevným a bezpečným. Žalmisté volají k Bohu, který je Stvořitel, Král, Soudec, Zákonodárce a podle smlouvy i Zachránce. B oží postavení a dílo, které koná, charakterizují i jeho další jména a tituly. Bůh je mimo jiné představen jako Pastýř (Ž 23,1; Ž 80,2), Skála spásy (Ž 95,1) a Otec (Ž 68,6; Ž 89,27). Ve světě můžeme prožívat jistotu a bezpečí i přes chaos, který se odehrává v souvislosti s velkým sporem. Bůh je totiž svrchovaný a věrný ve všem, co říká i co dělá. Přestože se těmto teologickým tématům nevěnujeme do hloubky, naznačují různé způsoby, jakými se Bůh zjevuje v žalmech.

Při našem studiu je důležité pamatovat na to, abychom žalmy četli ve světle Božího charakteru lásky a milosti. Božím plánem je zachránit svět a obnovit jeho počáteční do konalost. „Čím více se snažíme poznat, jaký Bůh je, a čím více přemýšlíme o kříži Ježíše Krista, tím více poznáváme Boží laskavost, dobrotu a ochotu odpustit. Zjišťujeme také, že Bůh je čestný a spravedlivý. Poznáváme jeho nekonečnou lásku a soucit, které jsou daleko větší než láska matky vůči neposlušnému dítěti.“ (SC 15; CVP 15) V žalmech vidíme, že i když lidé pro svou vzpouru čelili Božímu soudu, neustále Boha vzývají. Vědí totiž, že Boží hněv nebude trvat věčně. To, co trvá věčně, je Hospodinovo milosrdenství. „Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný“ (Ž 103,8).

Otázky k rozhovoru

1. V čem je pochopení reality velkého sporu klíčové pro pochopení, proč je v našem světě tolik nepokoje, chaosu a utrpení, a to i přes Boží dokonalou vládu a svrchovanost? Co všechno nám pomáhá vysvětlit koncept velkého sporu?
2. Jak by měla víra v Boha jako Stvořitele formovat naše vlastní postavení a náš vztah k ostatnímu stvoření? Co se stane, když se lidé od této pravdy vzdálí (Ž 106,35–42)?
3. Co bylo špatné na modlách pohanských národů v biblických časech (Ž 115,4–8)? Čím se vyznačují současné modly? Proč jsou pro naši cestu s Bohem stejně nebezpečné jako modly minulosti?
4. Jak by mělo život věřících ovlivňovat vědomí, že Boží soud začíná od jeho lidu? Jak Bůh soudí svůj lid? Co je cílem tohoto soudu?

16:36

Mt 12:26-28 „²⁶A vyhání-li satan satana, pak je v sobě rozdvojen; jak tedy bude moci obstát jeho království? ²⁷Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyháněn vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci. ²⁸Jestliže však vyháním demony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.“

1K 15:20-28 „²⁰Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. ²¹A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: ²²jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. ²³Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. ²⁴Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí. ²⁵Musí totiž kralovat, „dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy“. ²⁶Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt. ²⁷vždyť „pod nohy jeho podřídil všecko“. Je-li řečeno, že je mu podřízeno všecko, je jasné, že s výjimkou toho, kdo mu všecko podřídil. ²⁸Až mu bude podřízeno všecko, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil, a tak bude Bůh všecko ve všem.“

ÚT 16. ledna – „JEN BŮH JE SOUDCE“

Ž 75:2-11 „²Vzdáváme ti chválu, Bože, vzdáváme ti chválu! Tvé jméno je blízko, vypráví se o tvých dívech. ³„Já určím tu chvíli, kdy vykonám soud dle práva. ⁴Země se rozplyne se všemi, kdo na ní sídlí; já jsem to, kdo dává pevnost jejím sloupům.“ ⁵Potřeštěncům říkám: Nechte zřeštěnosti! Říkám svěvolníkům: Nezvedejte rohy! ⁶Nezvedejte svoje rohy vzhůru, nemluvte s tak drzou šíjí! ⁷Nikdo od východu, nikdo od západu, nikdo od hornaté pouště, ⁸jenom Bůh je soudce: jednoho poníží, druhého povýší. ⁹Hospodin má v ruce kalich: víno kvasí, je plně příměšků, z něho nalévá a vypijí je i s kaly až do dna všichni svěvolníci země. ¹⁰A já tu budu navěky hlásat, budu zpívat žalmy Jákobovu Bohu. ¹¹A všem svěvolníkům srazím rohy, rohy spravedlivého se zvednou.“

Ž 97:2,3 „²Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu. ³Žene se před ním oheň, kolkolem sežehne jeho protivníky.“

Ž 99:7,8 „⁷Promlouval k nim z oblačného sloupu; dbali na jeho svědectví a na nařízení, která jim dal. ⁸Hospodine, Bože náš, ty jsi jim odpovídal, byl jsi jim Bohem, jenž promíjí, i když jsi jejich skutky stíhal pomstou.“

Ž 98:9 „Vstříc Hospodinu, že přichází, aby soudil zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle práva.“

Ž 96:13 „Vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.“

Jr 25:15 „Toto mi řekl Hospodin, Bůh Izraele: „Vezmi z mé ruky tuto číši vína rozhořčení a napoj jím všechny pronárody, k nimž tě posílám.“

Zj 14:10 „Bude pít víno Božím rozhořčením, které Bůh nalévá neředěně do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem.“

1K 15:23-26 „²³Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. ²⁴Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí. ²⁵Musí totiž kralovat, „dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy“. ²⁶Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt.“

Ž 14:2 „Hospodin na lidi pohlédne z nebe, chce vidět, má-li kdo rozum, dotazuje-li se po Boží vůli.

Gn 6:5,8 „⁵I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvor jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý.
⁸Ale Noe našel u Hospodina milost.“

Ž 97:10 „Vy, kdo milujete Hospodina, mějte v nenávisti zlo, on střeží duše svých věrných, svěvolníkům je z rukou vytrhne je.“

Ž 146:9 „Hospodin ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy, svěvolným však mate cestu.“

Ž 149:4 „Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorně oslaví spásou.“

Ž 76:4-7 „⁴Roztříštil tam střely ohnivě i s lukem, štítu, meče, válku. ⁵Vznesený, jak jasně záříš nad horami rozsápaných! ⁶Zarputilci za kořist ti padli, dřímají svůj sen; všem válečníkům ochruly ruce. ⁷Pohrozils, Jákobův Bože, a mrákota obestřela válečné vozy i koně.“

Ž 50:4 „Nebesa shůry i zemi volá, povede při se svým lidem.“

Ž 135:14 „Hospodin svůj lid obhájí, bude mít se svými služebníky soucit.“

Dt 32:36 „Hospodin svůj lid obhájí, bude mít se svými služebníky soucit, až uzří, že ubývá sil, že je konec se zajatým i se zanechaným.“

1Pt 4:17 „Přišel totiž čas, aby soud začal od domu Božího. Jestliže začíná od vás, jaký bude konec těch, kteří se Božímu evangelium vzpírají?“

Ž 7:9-12 „⁹Sám Hospodin povede při s lidmi. Dopomož mi, Hospodine, k právu, podle mé spravedlnosti a bezúhonnosti. ¹⁰Kéž je konec zlobě svěvolníkům. Dej, ať spravedlivý stojí pevně, Bože spravedlivý, jenž zkoumáš srdce a ledví! ¹¹Štítem je mi Bůh, on zachraňuje ty, kdo mají přímé srdce. ¹²Bůh je spravedlivý soudce; každý den má Bůh proč vzplanout hněvem.“

Ž 139:23,24 „²³Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, ²⁴hled, zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě veď!“

Ž 67:5 „Ať se národy radují, ať zaplesají, neboť soudíš lidi podle práva, spravuješ národy země.“

Ž 96:10-13 „¹⁰Říkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neofese. On povede při národů podle práva. ¹¹Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, ¹²pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese ¹³vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.“

Ž 98:4-9 „⁴Hlahol Hospodinu, celá země, dejte se do plesu, pějte žalmy, ⁵pějte Hospodinu žalmy při citeře, při citeře necht' zazvučit žalmy; ⁶s doprovodem trub a polnic hlaholte před Hospodinem Králem! ⁷Ať se moře s tím, co je v něm, rozburácí, svět i ti, kdo na něm sídlí, ⁸dlaněmi necht' zatleskají řeky, s nimi ať plesají hory ⁹vstříc Hospodinu, že přichází, aby soudil zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle práva.“

ST 17. ledna – „VĚČNĚ PAMATUJE NA SVOU SMLOUVU“

Ž 94:14 „Vždyť Hospodin svůj lid neodvrhne, své dědictví neopustí.“

Ž 105:7-10 „⁷Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi. ⁸Věčně pamatuje na svou smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům pokolení. ⁹Uzavřel ji s Abrahamem, přísahou ji stvrdil Izákoví, ¹⁰stanovil ji Jákobovi jako nařízení, Izraeli jako smlouvu věčnou...“

Ž 105:1-6,11-45 „¹Chválu vzdejte Hospodinu a zvývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, ²zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech, ³honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! ⁴Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně. ⁵Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst, ⁶potomkové Abrahama, jeho služebníka, Jákobovi synové, jeho vyvolení!...“

¹¹Dám ti kenaanskou zemi za dědičný úděl!“ ¹²Na počet jich byla malá hrstka, byli tam jen hosty. ¹³Putovali od jednoho pronároda ke druhému, z jednoho království dál k jinému lidu. ¹⁴On však nedovolil nikomu, aby je utlačoval, káral kvůli nim i krále: ¹⁵„Nesahejte na mé pomazané, ublížit mým prorokům se chraňte!“ ¹⁶Než přivolal na zemi hlad, než každou hůl chleba zlomil, ¹⁷vyslal už před nimi muže, Josefa, který byl prodán do otroctví. ¹⁸Sevěřeli mu nohy do okovů, do želez se dostal, ¹⁹až do chvíle, kdy došlo na jeho slovo, když řeč Hospodinova ho protřábla. ²⁰Poslal pro něj král a pout ho zbavil, vládce národů ho osvobodil. ²¹Učinil ho pánem svého domu, vládcem veškeřého svého jmění, ²²aby jeho velmože k sobě připoutal a moudrosti učil jeho starce. ²³Pak přišel Izrael do Egypta, v zemi Chámově byl Jákob hostem. ²⁴Hospodin velice rozplodil svůj lid, dopřál mu, aby zdatností předčil protivníky, ²⁵jejich srdce změnil, takže začali jeho lid nenávidět a zálučně jednat s jeho služebníky. ²⁶Poslal k nim Mojžíše, svého služebníka, s Áronem, jehož si zvolil. ²⁷Jeho znamením jim předváděli, zázraky v Chámově zemi. ²⁸Seslal temnotu a zatmělo se, a nikdo se neodvážil vzepřít jeho slovu. ²⁹Jejich vody proměnil v krev, ryby nechal leknout. ³⁰V zemi se jim vyrojila žabí havěť, nalezla i do královských komnat. ³¹Rozkázal a přiletěly mouchy a na celé jejich území komáři. ³²Přivaly dešťů jim změnil v krupobití, ohnivými plameny bil jejich zemi. ³³Potloukl jim vinice a fíkovníky, v jejich území polámá stromy. ³⁴Rozkázal a snesly se kobylinky, nesčetné roje žravého hmyzu. ³⁵Sežraly jim vše, co v zemi rostlo, sežraly jim plody polí. ³⁶Všechno prvorozené jim v zemi pobíl, každou prvotinu jejich plodné síly. ³⁷Ale své vyvedl se stříbrem a zlatem, nikdo z jejich kmenů neklopýtá. ³⁸Egypt se radoval, že už táhnou, neboť strach z nich na něj padl. ³⁹Jako záves rozestíral oblak, ohněm svítával jim v noci. ⁴⁰Žádali a přihnal jim křepelky, chlebem nebeským je sytil. ⁴¹Otevřel skálu a vody tekly proudem, valily se jako řeka vyprahlými kraji. ⁴²Neboť pamatoval na své svaté slovo a na Abrahama, svého služebníka. ⁴³Vyvedl svůj lid – a veselili se, svoje vyvolené – a plesali. ⁴⁴Daroval jim země pronárodů, výsledek námahy národů obdrželi, ⁴⁵aby dbali na jeho nařízení a zachovávali jeho zákony. Haleluja.“

Ž 76:2,3 „²V judské zemi je znám Bůh, má velké jméno v Izraeli. ³V Šálemu je jeho stánek, jeho obydlí je na Sijónu.“

Ž 103:3 „On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje.“

Ž 25:8-11 „⁸Hospodin je dobrotivý, přímý, proto ukazuje hříšným cestu. ⁹On pokorně vede cestou práva, on pokorně učí chodit po své cestě. ¹⁰Všechny stezky Hospodinovy jsou milosrdenství a věrnost pro ty, kteří dodržují jeho smlouvu a svědectví. ¹¹Pro své jméno, Hospodine, odpusť mi mou nepravost, je velká.“